

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Sžp/16/2013
Identifikačné číslo spisu:	1012211145
Dátum vydania rozhodnutia:	28.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012211145.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu: Lesoochránárske zoskupenie VLK, občianske združenie so sídlom Tulčík č. 26, IČO: 31 303 862, zastúpeného JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova č. 20, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Nám. L. Štúra 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 28. septembra 2012, č. 7385/2012-1.10 (96/2012-rozkl.), o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 25. septembra 2013, č.k. 2S 2605/2012-113, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 25. septembra 2013, č.k. 2S 2605/2012-113, z r u š u j e a k o n a n i e z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 25. septembra 2013, č.k. 2S 2605/2012-113 podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 28. septembra 2012 č. 7385/2012-1.10 (96/2012-rozkl.), ktorým žalovaný zamietol rozklad žalobcu proti rozhodnutiu Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, odboru výkonu štátnej správy č. 5869/2012-2.2 z 18.7.2012 o povolení výnimky podľa § 40 ods. 2, 3 písm. c/ zák. č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane prírody a krajiny“) zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 písm. a/ a f/ cit. zákona, a to usmrtenie jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri Gápel', držať ho a prepravovať tak, že určil, že odstrel možno zrealizovať do 31.8.2012 poslednou na lokalite v areáli hotelov Srdiečko a Trangoška, rekreačno-sportového areálu Tále cca 200 m od zastavaného územia a od 1.9.2012 do 31.11.2012 poslednou a postriežkou na lokalitách Bacúšska a Stupka.

Krajský súd z administratívneho spisu konštatoval, že postup žalovaného nebol v súlade s § 3 ods. 2 v spojení s § 33 ods. 2 Správneho poriadku, nakoľko žalovaný neumožnil, aby sa žalobca mohol pred vydaním rozhodnutia vyjadriť ku všetkým podkladom, o ktoré správny orgán oprel svoje rozhodnutie, k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť ich doplnenie a mal žiadosť o udelenie výnimky a jej pripojené

prílohy, ako aj všetky ostatné podklady, na základe ktorých rozhodoval, žalobcovi predložiť na vyjadrenie, či už v elektronickej podobe, alebo doručením ich fotokópií (napr. aj za náhradu nákladov s tým spojených). Hoci toto procesné pochybenie podľa názoru krajského súdu predstavuje takú vadu konania, ktorá by bez ďalších súdom zistených okolností mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, zistenia ŠOP SR poskytnuté žalovanému v jej stanovisku, považoval za tak závažné, že nemal pochyb o potrebe zásahu štátnej moci do, pre človeka nepriaznivého, život a zdravie ohrozujúceho stavu. Procesný nedostatok v postupe žalovaného, ktorý neumožnil žalobcovi ako účastníkovi správneho konania realizovať v rámci konania právo vyplývajúce z § 32 ods. 2 správneho poriadku, preto nemal za daných okolností podľa názoru súdu vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Žiadateľ o povolenie výnimky v správnom konaní doložil svoju žiadosť dôkazmi, ktoré podľa názoru súdu dostatočne preukazujú dôvodnosť obavy o bezpečnosť a zdravie obyvateľov dotknutej obce. Krajský súd poukázal na to, že medvede pohybujúce sa v bezprostrednej blízkosti ľudských obydľí, sú dôkazom o synantropizácii medveďov v danej lokalite a nepochybne predstavujú skutočné nebezpečenstvo pre ľudí, ktorí sa celkom prirodzene cítia ohrození. Záujem na ochrane prírody musí za daných okolností ustúpiť prioritnému záujmu na ochrane života a zdravia obyvateľov tak, ako to predpokladá právny poriadok. Na základe vykonaných skutkových zistení, podľa názoru súdu je možné urobiť záver o tom, že boli splnené zákonné podmienky pre povolenie výnimky podľa § 40 ods. 3 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z.z., pretože zo zhromaždených podkladov rozhodnutia v predmetnej veci vyplýva, že ohrozenie zdravia a bezpečnosti obyvateľov v predmetných lokalitách je natoľko závažné, že výrazne prevyšuje záujem na ochrane živočíšneho druhu medveďa hnedého. Krajský súd mal za to, že napadnuté rozhodnutie i postup žalovaného boli z hľadiska žalobných dôvodov v medziach zákona. Nakoľko námietky žalobcu neodôvodňovali zrušenie tohto rozhodnutia, postupoval podľa § 250j ods. 1 OSP a žalobu zamietol. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal s odôvodnením, že žalobca v konaní nebol úspešný a žalovanému právo na náhradu trov konania nepatrí.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie. Namietal, že súd prvého stupňa, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Výtkol krajskému súdu, že nezohľadnil nezákonný postup žalovaného v prvostupňovom konaní, v ktorom mu nepredložil podklady, ktoré mu boli poskytnuté jednak žiadateľom o výnimku ako aj tie, ktoré si zaobstaral sám. Podľa jeho názoru tieto vady v správnom konaní boli dôvodom pre nezákonnosť rozhodnutia. Ďalej namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutí správnych orgánov pre nedostatočné zistenie skutočného stavu a nedostatočné odôvodnenie. Existenciu skutočností pre rozhodnutie o udelení výnimky na usmrtenie medveďa hnedého je nevyhnuté zistiť úplne a spoľahlivo, preto mal krajský súd preskúmané rozhodnutie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, rozhodnutie žalovaného aj prvostupňového správneho orgánu zruší, vec vráti žalovanému na ďalšie konanie a prizná žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny. Poukázal na to, že žalobca sa nevyjadril k potrebe povoliť výnimku z podmienok ochrany chránených živočíchov z dôvodu ohrozenia života a zdravia ľudí v danej lokalite, ani nepodal žiadny návrh akým spôsobom, okrem realizácie odstrelu, je podľa jeho názoru potrebné riešiť vzniknutý problém spočívajúci v premnožení medveďa hnedého na danom území. Vzhľadom na to, že vrátením veci žalovanému by sa dosiahlo iba opakovanie správneho konania bez možnosti dosiahnuť vo veci odlišný výsledok, zastával názor, že odvolanie je neopodstatnené a motivované iba snahou o získanie trov konania na úkor žalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10, § 246c a § 250ja OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, a to bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že konanie je potrebné zastaviť.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 OSP rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 82 ods. 9 písm. a/ zákona o ochrane prírody a krajiny orgán ochrany prírody konanie podľa tohto zákona zastaví, ak dôvod na konanie odpadol.

Podľa § 89 ods. 3 písm. b/ zákona o ochrane prírody a krajiny rozhodnutie vydané podľa tohto zákona stráca platnosť uplynutím času, na ktorý bolo vydané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na uvedené zákonné ustanovenia ako aj stanovisko správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, č. Snj 72/2013 z 24. júna 2014, podľa ktorého neplatnosť povolenej výnimky o povolení na odstrel chráneného živočícha - medveďa hnedého, spôsobená uplynutím času, na ktorý bola výnimka povolená, má za následok, že odpadol predmet konania, lebo výnimka, ktorá bola obsahom rozhodnutia už zanikla a neexistuje. Správny orgán, resp. súd preto môže (ba dokonca musí) zastaviť konanie o výnimke, a to v ktoromkoľvek štádiu konania.

V danej veci bol napadnutým rozhodnutím povolený odstrel medveďa hnedého v období od právoplatnosti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu do 30.11.2012. Čas, do ktorého bola povolená realizácia výnimky na odstrel medveďa hnedého v uvedenom poľovnom revíre uplynul už v čase rozhodovania krajského súdu (25. septembra 2013).

Neplatnosť povolenej výnimky o povolení na odstrel chráneného živočícha - medveďa hnedého spôsobená uplynutím času, na ktorý bola výnimka povolená, má za následok, že odpadol predmet konania, lebo výnimka, ktorá bola obsahom rozhodnutia už zanikla a neexistuje.

Vzhľadom k tomu, že v čase rozhodovania súdu prvého stupňa už uplynul čas, na ktorý bola povolená výnimka preskúmaným rozhodnutím žalovaného, žalobou napadnuté rozhodnutie správneho orgánu stratilo platnosť (uplynutím času, na ktorý bolo vydané). To znamená, že v čase súdneho prieskumu už neexistovalo rozhodnutie, ktoré by mohlo byť predmetom súdneho preskúmania. Podmienky pre postup podľa V. časti druhej hlavy OSP preto splnené neboli. Súd prvého stupňa rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, keď žalobu na preskúmanie rozhodnutia, ktoré zo zákona stratilo platnosť zamietol.

Odvolací súd z uvedených dôvodov podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ OSP a s § 246c ods. 1 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie podľa § 104 v spojení s § 246c ods.1 OSP zastavil, pretože konaniu a rozhodnutiu vo veci bránila neodstrániteľná prekážka konania, ktorou je nedostatok právomoci súdu na preskúmanie rozhodnutia, ktoré na základe zákona stratilo platnosť a účinnosť, a teda v danom prípade nejde o rozhodnutie, ktoré zakladá, mení alebo zrušuje oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté (§ 244 ods. 3 OSP) a súčasne napadnutým rozhodnutím žalobca nemôže byť ukrátený na svojich právach (§ 247 ods. 1 OSP).

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 246c OSP v spojení s § 224 ods. 1 a s § 146 ods. 1 písm. c/ OSP. Výslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené a u žiadneho z účastníkov nezistil zákonný nárok na ich náhradu.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.